

ה"ט 51715/11/21 - מ', ש', ח' נגד ט'

בית משפט השלום בקרית

ה"ט 51715-11-21 פ' ואח' נ' צ' ואח'

בפני
המבקשות

כב' השופט הבכיר ערן נווה
1. מ' (קטינה)
2. ש' (קטינה)
ע"י ב"כ עו"ד פרץ
3. ח' (קטינה)

באמצעות הוריה ואפוטרופוסיה הטבעיים בייצוג ע"י עו"ד פרץ

נגד
המשיבה

ט' (קטינה)
באמצעות הוריה ואפוטרופוסיה הטבעיים

החלטה

עניין לנו בבקשה על פי צו למניעת הטרדה מאיימת. למעשה ההורים של המשיבה 1 באמצעות אביה של המשיבה מסכימים למתן הצו וצינו זאת במפורש בישיבה מיום 25/11/21. יתרה מזו, אביה של המשיבה העיד בין השאר כדלקמן: "מחקנו לה את הטיקטוק", "הסרנו לה את הסרטונים", "יש גם מכתבי התנצלות". "לא יהיו עוד סרטונים" "מכתבי ההתנצלות שלהן כאן".

לתומי סברתי כי לאור עמדה זו ניתן יהיה לתת צו ובכך לסיים את העניין, אבל המבקשים עמדו על כך שהצו ינתן בדרך שבה הגישו אותה לביהמ"ש ואתיחס לכך בהמשך.

זאת ועוד, מאחר ומדובר בקטינים שיש ביניהם סכסוך וחרמות, הצעתי כי ינתן צו הדדי שימנע כל קשר ומגע בין הקטינים לרבות בווטס אפיים אישיים או בכל דרך אחרת, אך המבקשים התנגדו לכך משום שראו בכך מעין הכשר לכך שהמבקשות פעלו בדרך לא נכונה, דבר שלא היה בנסיבות העניין וכי האחריות היא על המשיבה בלבד.

לאור עמדה זו של המבקשות ובשים לב לעובדה שהורי המשיבה לא התנגדו למתן הצו, אני לא אתן צו הדדי ואתן צו לבקשת המבקשות, דבר שיש בו כדי להביא לקבלת הבקשה וסיום העניין. אלא שכאמור, המבקשות לא מסתפקות בכך.

בבקשה שהגישו לביהמ"ש, ביקשו במסגרת צו ההטרדה המאיימת סעד כדלקמן:

"המשיבה תחדול לאלתר מהפצת פרסומים מבזים ומשפילים אודות המבקשות בין אם ע"י פרסום סרטונים ובין אם ע"י שליחת הודעות כתובות ו/או פרסום תגובות ברשתות החברתיות ובכל אמצעי מדיה תקשורת אחר לרבות אפליקציית

ווטס אפ, טיקטוק, אינסטרגרם, פייסבוק וכל אפליקציה אחרת". ספק בעיני אם ביהמ"ש צריך להידרש לצעד שכזה במסגרת צו למניעת הטרדה מאיימת. מדובר בבקשה שהיה צריך להגיש אותה במסגרת צו מניעה שבמהלכו תידון כל הסוגיה של פגיעה בפרטיות אל מול חופש הביטוי על כל משמעויותיו והיבטיו. אינני סבור כי בית משפט צריך לתת צו שכזה במסגרת הטרדה מאיימת ואינני סבור גם שהפסיקה אליה הפנה ב"כ המבקשות בת"א בר"ע מחוזי ירושלים 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים תומך בעמדה כי ביהמ"ש צריך לתת צו גורף שכזה במסגרת צו למניעת הטרדה מאיימת. אני גם שואל את עצמי מדוע ביהמ"ש צריך להזדקק לסוגיה זו מקום בו היתה הצהרה ברורה מפי אביה של המשיבה כי הסרטונים נמחקו, כי המשיבה הקטינה נענשה ע"י הוריה וגם בבי"ס, וכי הם מתחייבים שעניין זה לא יחזור בעתיד. יש להסתפק בהצהרה זו ואינני סבור שיש מקום גם לחייב אותם בסנקציה כספית כזו או אחרת כפי שביקשו המבקשות, בוודאי שלא במסגרת צו למניעתה טרדה מאיימת.

אשר על כן ובשים לב להערות ביהמ"ש דלעיל, ניתן בזה צו איסור על פי חוק למניעת הטרדה מאיימת כנגד המשיבה כדלקמן:

א. להטריד את המבקשות בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתן.

ב. לאיים על המבקשות בכל דרך, בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים.

ג. לבלוש אחר המבקשות, לארוב להן, להתחקות אחר תנועותיהן ומעשיהן, או

לפגוע בפרטיותן בכל דרך אחרת.

ד. ליצור עם המבקשות כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר.

האיסור כמפורט לעיל יחול על המשיבה בין כלפי המבקשות ובין כלפי אדם אחר הקרוב אליהן בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין. הצו יעמוד בתוקפו למשך 6 חודשים מיום מתן החלטה זו.

המזכירות תיתן את הצו לצדדים הממתינים לכך בקומת המזכירות ואם עזבו, תשלח להם אותו בדואר.

ניתנה היום, כ"א כסלו תשפ"ב, 25 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.